

може да датете на лицето други чърти, Пъкъ може и по една маска на очитѣ. . .

Самокосовъ. Но позволете: Вие имате такива очи; че безъ тѣхъ. . .

Свѣтлоокова. Щомъ промените цвѣта имъ. . . Ето вмѣсто сини очи, ще ни направитѣ черни. . . косата сжщо — и никой не може ме позна.

Бѣлокитова. А не мене обратното.

Самокосовъ. (Не смѣхъ) т. е. остава само да ви разменя очитѣ и косата.

Дветѣ (едногласно). Гениално!

Самокосовъ. Наистина — вие женитѣ така умѣте, когато искате да заблудитѣ законитѣ, че очудвате.

Свѣтлоокова. Значи съгласни сте?

Самокосовъ. Още не съмъ казалъ. Азъ само забелязвамъ възможноститѣ. . . защото всичко става. Днесъ има такива дедективи, че. . . И за това трѣбва да погледнемъ и за самотбраната.

Бѣлокитова. Това ще оставите намъ. Когато две жени се заловятъ да пазятъ единъ мъжъ—той е въ пълна безопасностъ.

Самокосовъ. (На смѣхъ) А когато искатъ да го изложатъ — стига и една!

Свѣтлоокова. Вижда се, че не стеновакъ въ тая областъ. Но ние такива диримъ. Опитния мжжъ е като отлежало вино. Никога отъ него глава не боли.

Самокосовъ. Но който пие главата забравя. . .

Бѣлокитова. А именно въ тая забрава се крие най-върховната красота на живота.

Самокосова. Наистина двете сме много